

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Handleitung Zu leichterem Gebrauch Der Geist- und
Sittlichen Unterrichten In Ewigen Wahrheiten**

Calino, Cesare

Augspurg ; Graez, 1744

VD18 80280064

Dominica IV. Post Epiphaniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49389](#)

CONCIONATORIUS. 65

atque immundum faciunt: utraque alteri af-
fricari facile potest: utraque difficile emenda-
tur ac sanatur. Quod invenies huic ebrietatis
ac gulæ malo remedium? Orandum est, & ad
Christum veniendum. Orandum, ut victo-
riam referas: animus reflectendus ad Christum,
ejusque acerbissimam Passionem meditandam.
Mense V. Disc. 129. pag. 237. an. 7. ad fin.

DOMINICA IV. POST EPIPHANIAM.

I.

Imperavit Ventis & Mari. Matth. 8.

Miracula, quæ Deus in aquis fecit, excitare
nos debent ad ejus opem in necessitatibus implo-
randam. *Mense X. Disc. 294. pag. 363. præcipue n.*
s. pag. 369. ubi hujus Evangelii historia.

2.

Qualis est hic!, quia venti & mare obediunt ei?
Matth. 8.

Venti & mare pluribus obediere Sanctis, ut
S. Bennoni Misniæ Episcopo Albim fluvium, S.
Mauro Anionem siccopede calcantibus &c. Ac
parum est obedire ventos, mare, ac fluvios: z
major est dignitas Sacerdotum, quorum verbis
consecratoriis obedit ipse Deus, ac de cælo in
terras descendit. Vx illis, qui perverso ducti
ingenio Sacerdotum ac religiosorum statum per-
sequuntur, de quibus ait Dominus: *Noite tangere*
R. P. Calini, S. J. Index. • *Chri-*

Christos meos. Ps. 104. Peccatum istud grave est, persequentem gravibus peccatis jam esse obnoxium indicat. *Mense II. Disc. 59. pag. 482.*

3.

Venii & mare obedire ei. *Matth. 8.*

Quod Christus præstítit saluti corporum, ne perirent tempestate, hoc p̄æstant Sacerdotes saluti animarum, ne pereant in peccatis: ipsi sacrificiis iratum Deum mitigate, concionibus ad pœnitentiam hortantur, pœnitentes à noxis liberant, moribundos ad bonam æternitatem perducunt &c. Pessimè igitur agunt, qui statum ecclesiasticum aut religiosum denigrant, proscindunt, ac persequuntur; hæc enim iniqitas eos in magna peccata præcipitat. *Mense II. Disc. 60. pag. 495.*

4.

Quid timidi estis, modicæ fidei? *Matth. 8.*

Quamdiu Apostoli Christum mira operantem, aquam in vinum mutantem, leprosos mundantem, ægros curantem sine suo periculo videbant, firmiter credebant: nunc dum Christo dormiente tempestatem patiuntur, incipiunt titubare. Non immerito igitur ab illo reprehenduntur. Ne ergo & nostra fides aliquando titubet, discamus, quid ad eisdem fidei exercitium requiratur. *Mense VII. Disc. 293. pag. 197. usque ad num. 6.*

5.

Quid timidi estis, modicæ fidei? *Matth. 8.*

Dum discipuli Christum humano more dormien-

CONCIONATORIUS. 67

mientem viderunt, ferme oblii sunt divinæ illius sapientiæ ac virtutis, quæ ipsorum fidem confirmare debuisset. Sapiens est Deus, propterea aliquid ignorare aut errare non potest; verax est, propterea fallere non potest: consideremus attentiùs motiva, quibus ad firmiter credendum compellamur. *Mense VII. Disc. 193.*
pag. 207. à num. 6. ad fin.

DOMINICA V. POST EPIPHANIAM.

1.

Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus & superseminavit zizania. Matth. 13.

Qui invitus & præter intentionem obdormit, si interea damnum patiatur, evigilans mox ille deplorat, & resarcire conatur. Verum multi homines semetipsos in voluntarium somnum præcipitant, id est, voluntariam spirituum damnorum ignorantiam amant, nolentes peccatum pro peccato existimare, ut liberiūs ille committant. De periculo istorum statu agitur *Mense II. Disc. 32, pag. 1.*

2.

Sinite utraque crescere. Matth. 13.

Mirabiliter disposuit Deus, ut reprobi cum electis, & electi cum reprobis sint permixti; idque ad probationem nostram, ut fidelitatem nostram Deo demonstremus, si nos in tot pecandi

e 2

caudi

